No. 319. (11) 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 4,50; voor de buitensteden *f* 5,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven*, *Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG, 4 MEI.

STATISTIEK.

29e LIJST.

Gewestelijke Zaken der Provincie VRIESLAND.

Bevolking op 1 Jan. 1840 . 227,859 (1)
Katholijk deel der Bevolking 20,017
Niet-Kath. „ „ „ 207,842
Verhouding: 2 Katholijken tegen 20 Protestanten.

I.

Gouverneur M. P. D. baron van Sijtzama (2). p

Gedeputeerde Staten.

Jhr. Mr. O. R. van Andringa de Kempenaer. p
Mr. M. van Heloma. p
S. Salverda. p
P. Koumans Smedingh. p
R. H. S. G. Juckema van Burmania baron Rengers. p
Mr. B. Dorhout. p
P. Mulier. p
Griffier A. van der Laan. p

Staten der Provincie.

Voor de Ridderschap.

T. M. W. baron van Asbeck. K
Mr. J. S. baron van Harinxma thoe Slooten. p
T. A. M. A. van Andringa de Kempenaer. p
Jhr. J. A. Lijcklama à Nijeholt. p
G. F. baron thoe Schwartzenberg en Hohenlansberg. p
Jhr. Mr. D. de Blocq van Haersma van Sminia. p
D. J. V. baron van Sijtzama. p
Jhr. Mr. W. E. Engelen. p
„ „ F. J. J. van Eijsinga. p
„ „ C. J. Speelman. p
„ V. V. van Camminga. p
„ A. J. van Sminia. p
„ Mr. H. Baerdt van Sminia. p
O. R. van Andringa de Kempenaer. p
L. G. A. graaf van Limburg Stirum. p
Mr. A. T. R. S. baron van Heemstra. p
R. H. S. G. Juckema van Burmania baron Rengers. p
Jhr. Mr. P. B. J. Vegilin van Claerbergen. p

Voor de Steden.

J. Banga. p
D. Feikema. p
Mr. J. Haneknyk. p
C. Harmens. p
A. T. Stam. p
D. Feikema. p
J. Wonters. p
F. A. Lammerts. p
N. Meijer. p
P. Mulier. p
W. Ringnalda. p
C. Troste. p
J. H. van Wetzinga. p
Mr. J. H. van Boelens. p
J. T. ter Bruggen Hugenholtz. p
S. Salverda. p
Mr. A. van Slooten. p
P. Koumans Smedingh. p
C. J. van der Veen. p
J. ter Brugen Hugenholz. p

Voor den Landelijken Stand.

Mr. C. Bergsma. p
C. Binkes. p
Mr. W. B. Buma. p
Mr. B. Dorhout. p
J. J. Huidekoper. p
A. H. Tromp. p
Mr. M. van Heloma. p

(1) Op 1 Januarij 1847 bedroeg het getal zielen 247,467.
(2) P beteekent Protestant; K Katholijk; O Onbekend.

T. Andringa van Hylckama. p
W. H. Bouricius van Idema. p
Mr. L. R. Salverda. p
Mr. H. W. de Blocq van Scheltinga. p
Mr. S. van Teijens. p
J. Hora Adema. p
Mr. C. F. F. Rinia van Nauta. p
J. Albarda. p
Mr. G. N. Mulier. p
M. Manger Cats. p
Jhr. Mr. D. de Blocq van Haersma de With. p
Griffier Mr. A. van der Laan. p

Provinciale Griffie.

Commiesen, Chefs van Afd. H. Schultze. p
L. van Andringa. p
J. Reinderts Kielstra. p
Adj. Comm. der 1e Kl. Broer Tjitses Schuil. p
J. F. W. Freijer. p
Adj. Comm. der 2e Kl. J. L. van Noord. p
L. Driest. p
D. B. Nieuwenhuis. p
H. Meeth. p
Adspiranten W. F. L. baron thoe Schwartzenberg en Hohenlansberg. p
Jhr. J. M. W. Speelman. p
B. Adema. p
Eerste Klerken W. P. Hoegen. K
M. Nijenhuis. p
W. Tamsma. p
A. van Andringa. p
S. J. L. de Roos. O
F. A. Sjollema. p
W. Idzardi. p
Tweede Klerken A. Bosman. p
C Meeth. p
S. van Leeuwen. p
B. van Weemen van Noord p
Kamerbewaarder R. R. Feenstra. p
Boden J. Meeth, Cz. p
W. Pruis. p

Waterstaat.

Hoofd Ingenieur A. C Kros. p
Ingenieur C. J. Bolten. p
Aspirant Ingenieurs P. J. H. Hayward. p
P. Caland. p

Commissie van Landbouw.

Mr. U. H. Wielinga Huber. p
Jhr. J. M. van Beijma thoe Kingsma. p
R. J. van der Leij. p
B. S. Bakker. p
Mr. N. van Heloma. p
W. van Peijma. p
Mr. S. van Teijens. p
Jhr. G. R. G. van Swinderen. p
Secretaris W. T. Koning. p
Bode J. Westendorp. p

AMSTERDAM, 3 Mei.

Wij vernemen uit eene zeer goede bron, dat hier ter stede eene petitie aan de Tweede Kamer in omloop is, waarin nadrukkelijk geprotesteerd wordt tegen elke verandering in de tegenwoordige inrigting van het lager onderwijs in Nederland, en alle ten aanzien van het onderwijs te verleenen vrijheid, als de zwartste en onheilspellendste nacht, als de akeligste nationale rampspoed met zwarte kleuren wordt afgeschilderd. Zijn wij wél onderrigt, en wij meenen op goede gronden dit te durven beweeren, dan gaat deze wanhopige poging van onze overheerschers en van de tyrannen onzer kinderen uit van dezelfde zijde, die met gehuichelde meêwarigheid voorgeeft het *volks-belang* en niets buiten het *volks-belang* te willen, maar die in eenen zelfden adem op dit voorgeven eene verwensching over den *volks-wil* laat volgen, ja die er zelfs in onze dagen geen kwaad in ziet openlijk te verklaren den *volks-wil* te minachten, meer nog, den *volks-wil* te verafschuwen. Met dien afschuw, met die vermaledijding van den *volks-wil* komt dan ook wonderwel overeen het rampzalig streven dier partij, om, in spijt van den *volks-wil*, voor zich de heerschappij over het onderwijs, op eenen onuitstaanbaren toon van aanmatiging te blijven vorderen. Het *volks-belang* is immers, dat zij, met haren ganschen reactionnairen aanhang, het verloren terrein herwinne en de aan hunne handen ontsnapte dwingelandij herovere op de vrijheid?!

Zij bedenke intusschen wel — die partij — het »bezint eer gij begint" der vaderen. Wil men den loop onzer staatshervorming gaan bemoeijelijken met petitionnement tegen het door het waardig vijfmanschap vooruitgezette beginsel der VRIJHEID; men overwege vooraf de gevolgen. Wij althans zijn met het te lang reeds verdrukte millioen katholijke Nederlanders bereid petitien aan petitiën tegenover te stellen, en wij aarzelen niet de gegronde verwachting uit te spreken, dat verreweg het aanzienlijkst gedeelte onzer protestantsche landgenooten in dien petitie-kamp tegen de onverdragelijke aanmatigingen der reactionaire partij met ons gemeene zaak zal maken.

Men bedenke dan wel wat men doe. Wij, Katholijken, willen den wettelijken gang der parlementaire discussie, en zullen zeker niet de eersten zijn om dien te verstoren. Meent men echter op grond onzer ordelievendheid het regt der vrijheid en gelijkheid, ons onvervreemdbaar regt, te kunnen verschalken — wij houden ons op alles bereid. Daar zij men ernstig van overtuigd.

Menigmaal zijn in de *Arnhemsche Courant*, en in haar *bijblad*, bezwaren tegen het thans bestaande ministerie aangevoerd. Zij rusten vooral daarop, dat de president van het ministerie, graaf Schimmelpenninck, die zijn hoofdpersoon en leider zijn moet, en die daarom moet beschouwd worden te zijn de vertegenwoordiger van het denkbeeld, dat het ministerie heeft gevormd, politisch niet gunstig genoeg bekend is, dan dat het aanspraak zou kunnen maken op volledig vertrouwen. De vraag op dat terrein gebragt ontaardt in eene kwestie van personen. Des heeren Schimmelpenninck antecedenten pleiten voor hem, althans niet tegen hem; en zoodra zulk een man, wiens faam onbesproken is, zich vereenigt met staatsmannen, als de heeren Luzac en Donker Curtius, heeft niemand het regt hem liberaliteit te betwisten, zoolang hij het tegendeel niet door feiten zal hebben bewezen. De presumptie is en moet voor hem zijn.

Wat de *Arnh. Courant* tegen hem schrijft is niet van overdrijving vrij te pleiten. Dit echter belet niet, dat er veel waar's wordt gevonden in hare aanmerkingen op het ministerie. Het is zwak; zwak omdat noch finantiën, noch koloniën bezet zijn; zwak omdat het provisioneel is, en dat provisioneel al te lang duurt.

In een oogenblik van hervorming, gelijk wij thans beleven, waarin de finantiële kwestie noodzakelijk de moeijelijkste en gevaarlijkste is, omdat bij gebrek van eene goede oplossing der gevraagde hervormingen, de Staat bedreigd kan worden of met bankroet, of met woelingen, in zulk oogenblik is een minister van finantien een noodwendig hoofdpersoon van de regering. En omdat de finantiele hervorming onvermijdelijk in verband moet worden gebragt met eene hervorming in onze kolonien, wil men niet de schatkist en de kolonien blootstellen aan de grootste gevaren, zoo is ook een minister van kolonien thans meer dan ooit onmisbaar. Een ministerie dus, dat zich door twee zulke gewigtige leemten onderscheidt, is erger dan zwak te noemen; want koloniën en finantiën kunnen, toegevoegd gelijk zij zijn aan marine en buitenlandsche zaken, niet anders worden behartigd, dan voor zoo veel noodig, om de zaken niet te laten stil staan. Dat is zeker zeer te betreuren.

Maar is de schuld daarvan aan den president-minister te wijten? of is zij elders te zoeken? wij gelooven het laatste. Wij vermeenen, dat de oorzaak is te vinden in omstandigheden, welke niet het bewijs leveren, dat in Nederland bij velen de vaderlandsliefde zoo hoog is geklommen, dat men daarvoor het offer van zijn tijd, van zijn stand en zijn talent veil heeft. En daarin zal men tevens welligt de oorzaak ontmoeten waarom het *interim* der ministers zoo lang wordt gerekt.

Het is door velen betreurd, en ook ons doet het leed,

dat de heer Thorbecke geen plaats heeft in het ministerie. Een man, gelijk hij, wanneer alles op nieuw wettelijk zal moeten worden georganiseerd, is onmisbaar. Wij hopen, dat, bij de definitieve vorming van het ministerie, hij daarin zijne plaats zal innemen.

Het *Handelsblad* in zijn nummer van gisteren schrijft, dat, naar men verzekert, het voornemen zoude bestaan, om het ministerie van koloniën wederom in handen van den heer Baud te spelen. Het is mogelijk, dat sommigen zulks beproeven; maar het is niet mogelijk, dat zij kunnen slagen. Dat zoude eene bespotting zijn en de terugkeer tot eene orde van zaken, welke, hopen wij, voor altijd is verworpen.

De heer Baud is de man van het behoud, de man van art. 59, met zijne oppermagtige en willekeurige interpretatie. Hoe zou hij dus plaats kunnen vinden in een ministerie, dat volledige openbaarheid en mederegering van het volk wil?

Daarenboven de koloniën behooren naar een ander beginsel te worden ingerigt; niet zoo zeer de magtsoefening, als het stelsel van kultuur en van finantiën, welke beide nieuwe grondslagen vragen. Deze kunnen door niemand minder worden gelegd dan door den heer Baud, die zich altijd onwrikbaar heeft getoond in zijne overtuigingen, welke wij eerbiedigen, maar dien wij juist daarom des te ongeschikter achten voor de nieuwe regeling dier aangelegenheden.

Daarbij komt nog, dat ter zake onzer koloniën vele duisterheden bestaan, welke opheldering verdienen en der openbaarheid prijs moeten worden gegeven. Men kan die openbaarheid van niemand minder verwachten, dan van den heer Baud, die, zoo hij van de eene zijde de openbaarheid in beginsel schuwde, van de andere tevens reden kon hebben om ze te vreezen. Kan men wel met reden verwachten, dat een minister zelf de feiten zal openbaren, die de feilen van zijn beginsel bewijzen? Het is eene ongerijmdheid zich zulks voor te stellen. De heer Baud kan dus geen minister worden.

Het *Handelsblad* spreekt ter dezer gelegenheid met lof over eenige openingen, in een zijner vorige nummers door den heer van Nes, gepensioneerd raad van Indië, gegeven, en drukt den wensch uit, dien wij beämen, dat hij en andere mannen, met de Indische zaken vertrouwd, zich beijveren om omtrent onze koloniën alle opheldering en te geven, welke zij bij magte zijn aan te brengen.

Wij kennen niemand, die zich ten deze zoo verdienstelijk heeft gemaakt als de heer L. van Vliet. *Zijne bijdragen tot de kennis der Nederl. Oost-Indische bezittingen*, onder anderen, leveren daarvan het bewijs. En zijn arbeid verdient des te meer de opmerking, omdat hij zich niet heeft laten wachten, tot dat de minister was gevallen, tegen wiens beginselen hij kamp voerde. Wij vertrouwen, dat het nieuwe ministerie partij zal trekken van het talent en de kennis, die hij heeft aan den dag gelegd, en daarin gelegenheid zal vinden, om geleden onregt zoo veel mogelijk te herstellen.

Eenige zinsneden uit een werkje, getiteld:

Keur van gedenkwaardige tafereelen uit de Noord- en Zuid-Nederlandsche Geschiedenis voor de vaderlandsche jeugd en scholen, door G. Engelberts Gerrits. Te Amsterdam, bij G. Portielje, 1828.

EERSTE STUKJE.

(Vervolg.)

Bl. 113. »*Palestina* en vele andere oorden van *Azië*, sedert eenige eeuwen in de magt der ongeloovige *Turken* en *Arabieren* zijnde, moesten de *Europesche* Christenen, die uit hoofde der toenmalige bijgeloovige denkbeelden veel bedevaarten naar het graf van CHRISTUS en andere heilige plaatsen ondernamen, deze vrijheid voor geld koopen, en daarenboven soms de grootste mishandelingen verduren."

(Zoo bespot men zelfs in een schoolwerkje het natuurlijk gevoel voor de nagedachtenis van personen, die den waren Christen immer dierbaar zullen zijn. 't Is tergend!)

Bl. 119. »DIRK VI wikkelde zich intusschen in eenen oorlog met den bisschop van *Utrecht*, dien hij in deszelfs hoofdstad kwam belegeren; doch toen de graaf gereed stond de stad te bestormen, begaven zich de bisschop en zijne geestelijken in hun plegtgewaad ter stad uit, om den banvloek tegen *Dirk* en de zijnen af te lezen. De graaf de gramschap des hemels vreezende, en getroffen over dit onverwacht schouwspel, werpt zich ongeschoeid en blootshoofds voor den bisschop neder, smeekt hem vergiffenis en belooft het beleg op te breken. De looze en trotsche HERBERT zijn oogmerk hiermede bereikt hebbende, rigtte den graaf op, en verzegelde met eenen vredekus hunne vriendschap, welke naderhand ook ongeschonden gehouden is."

(Een schoon bewijs voor de loosheid en trotschheid van *Herbert*, maar in zijn waanzin schendt men alles.)

Bl. 122. »De *Stadingers* door den bisschop van *Bremen* van ketterij beschuldigd, alhoewel hun misdrijf eigenlijk in het weigeren van het betalen der tienden bestond, waren de geestelijken dapper in de weer, om het volk op te hitsen."

(De geschiedenis meldt van de *Stadingers* gruwelen, welke wij uit kieschheid liever achterwege laten. Men denke slechts aan de heiligschennissen omtrent het Allerheiligste Sacrament gepleegd.)

Bl. 135. »Ter gedachtenis van dezen gesneuvelden bisschop, (*Willem*, bisschop van *Utrecht*) rigtte men op de plaats waar hij gevallen was een kruis op, dat er tot de hervorming staan bleef. Zoo voerden in die blinde tijden de leeraren van JEZUS vredelievende godsdienst, de menschenvernielende wapenen des oorlogs, om aan hunne heerschzucht te voldoen!"

Bl. 143. »Eindelijk schonk ALBRECHT hun vergiffenis, op voorwaarde, dat zij (de Edelen) binnen twee jaren in bedevaart naar *Jeruzalem* zouden reizen, een beding, dat het kenmerk van ALBRECHTS bijgeloovige godsdienstigheid draagt."

Bl. 144. »*Friesland* had gedurende eene halve eeuw rust en vrijheid genoten, doch nu begonnen de Edelen zich regten aan te matigen, op welke zij geene aanspraak hadden, en verdrukten het gemeen. Dit baarde onder dit vrijheidlievende volk oneenigheden, welke nog door monniken, die eenen abt gedood hadden, omdat hij hen wilde hervormen, (geen onnoodig werk inderdaad!) aangestookt werden."

(Men ziet, waar het maar te pas kon komen, wordt de hervorming bijgesleept.)

Hier en daar voegt de heer *Engelberts Gerrits* achter zijne tafereelen verzen uit *Helmers*, *Feith* en *Tollens*. Sommige dezer verzen zijn inderdaad schoon en bevatten niets aanstootelijks. Andere daarentegen bieden in den geurigen bloemkelk een vergif aan, dat niet onopgemerkt mag blijven. Men oordeele:

Bl. 159. »Om u, mijne jeugdige vrienden! de waarde en het gewigt der edele drukkunst te schetsen, kan ik niet beter doen dan u de volgende dichtregelen van onzen grooten *Helmers* te herinneren. Dus bezingt hij den lof dezer onschatbare uitvinding:

Hoe diep verbasterd was niet alle maatschappij!
Verpletterd onder 't juk der zielendwinglandij,
Lag, kermde in d'angst des doods, die 't zwoegend hart benauwde,
Het menschdom, daar het zweet op 't stervend voorhoofd dauwde.
De helsche dweepzucht holde op d'ijzren wagen voort,
Stak martelvuren aan, en zwelgde in roof en moord;
Het kneusde elks bekkeneel met zijn gevloekte radren,
En dronk met wellust 't bloed uit 's volks doorkorvene adren;
Zoo lag het menschdom, zwak, ontadeld, schier verplet,
Toen 't uit dien afgrond door de Drukkunst werd gered.

TWEEDE STUKJE.

Bl. 28. »KAREL, sterk verkleefd aan de *Roomsche* Godsdienst, zoo uit hoofde der hem in zijne jeugd gepredikte beginselen, als om het grootste deel zijner onderdanen aan zich te verbinden, zag met leedwezen de leer van LUTHER in de *Nederlanden* doordringen. De losbandigheid, de misbruiken en buitensporigheden der geestelijkheid hadden tot de Hervorming in *Duitschland* aanleiding gegeven. Men was niet meer in die tijden, dat de Paus de afvalligen door den banvloek, als door een' tooverslag, tot de Kerk kon terug brengen. KAREL wilde echter den voortgang der Hervorming stuiten, door het invoeren van de Inquisitie. De Paus zette hem aan, om de ketters overal uit te roeijen, schoon het volk luide de stem verhief tegen eene regtbank, die hunne voorregten schond, hen aan vreemde regters onderwierp, onophoudelijk angst en schrik verbreidde, en steeds op nieuwe slagtoffers loerde. De beschuldigden werden over de reden hunner gevangenneming ondervraagd; dit niet wetende, moesten zij onder eenen eed geheel hunne gevoelens openbaren; men deed hun de ingewikkeldste en omstandigste vragen omtrent hun levens-gedrag en godsdienstige denkwijze, vooral ook over de Heiligen en derzelver overblijfselen. Op de minste bekentenis stelde men hun de deur tot afstand hunner gevoelens open; doch ingeval van weigering werd de beschuldigde ten vure gedoemd. Velen, die den Bijbel in handen kregen, zagen met verbazing hoe hemelsbreed de kerkleer met den inhoud van dit Goddelijk boek verschilde."

(En dat vertelt men zoo maar aan onze kinderen, Katholijken!)

Bl. 40. »De laatste dag van KARELS leven verwekte nog meer verwondering dan de afstand zijner kolossale heerschappij. Hij wilde namelijk dat zijne lijkplegtigheid nog bij zijn leven gevierd zou worden. Alles daartoe in gereedheid gebragt zijnde, leide men KAREL in de kist; hij werd onder het zingen der monniken, die bij deze vreemde lijkstatie de gewone gebruiken in acht namen, naar het graf gedragen. Ieder vertrok daarna, in alle stilte; KAREL alleen overblijvende, klom vervolgens weer uit de kist en begaf zich naar zijne kapel. Doch alle deze plegtigheden hadden intusschen zulk eenen indruk op zijnen zwakken geest gemaakt, dat hij nog denzelfden nacht overleed, in den ouderdom van acht en vijftig jaren. Zoo kleinmoedig en vergeten eindigde KAREL, die voorheen de wereld voor zich had doen beven!"

(Het is eene daadzaak, dat noch de tijdgenooten van *Karel*, noch zijne biographen uit die dagen die lijkplegtigheden vermelden. Eerst lang daarna, is daarmede voor den dag gekomen, en de eerste ontwerpers daarvan nageprat.)

Bl. 47. *Luik* onder een' eigen' bisschop, tot de *Nederlanden* gerekend. De bisschoppen rekenen hun begin van den Heiligen MATERNUS van PETRUS. Een en dertig bisschoppen dezer ... de legende der Heiligen geplaatst, dachten ... zij vorst-bisschoppen tot opvolgers zouden hebben, hoogen rang onwaardig en welker namen en daden tot eer der bisschoppelijke waardigheid, voor ... melingschap zou moeten verbergen."

Bl. 52. FILIPS daarentegen, in *Spanje* geboren, opgevoed, was trotsch en bezat een hart, ... laagste hartstogten woelden. Hij kende geen ... lijker werk dan het verbranden van ketters; ... bij hem de kroon boven alle zedelijke deugd. ... wen en verrijken van kloosters was bij hem ... zaak van aangelegenheid. Eenmaal verscheen hij in het veld, niet om het leger te gebieden, ... op een' afstand den Heiligen de overwinning smeeken."

(Het is mooi gezegd, maar niet bewezen!)

Bl. 54. Hij (*Willem van Oranje*) bezat de ... aller harten te winnen; want hij was gul, ... meest van alle stervelingen van wreedheid afkeerig.

(In zijne bewondering vergeet men de ... aldus beginnen: WILHELM, bij der gratie ... Prince van Orangien, grave van Nassau, ... omtrent, in het bij den uitgever dezes ter ... gende *Trois siècles de persécution*, een nader ... worden verspreid.)

De *Godsdienstvriend* bevat een brief van den heer A. D. Godthardt, Miss. Emer. ord. Francisc. ... den eerw. missionaris T. J. van den Broek op ... naar de Vereenigde Staten vergezelt. Uit dien ... schreven uit Portsmouth, (Engeland) onder dagteekening van 26 Maart ll., ontleent het genoemde Tijdschrift volgende:

»Ik verzeker u van den gunstigsten toestand ... heele equipage. — De gezagvoerder van ons schip, ... achtingwaardige kapitein W. Trip, die met al ... derhoorigen alles aanwendt, wat ons heil en ge... aan boord van de *Libra* kan verzekeren, terwijl ik ... de 81 Noord-Brabanders zeer tevreden ben; godsdienst... zin, onderlinge liefde en vrede zijn waarlijk de ... kenen dier brave christenen. Ik beloof u van het ... ander bij onze aankomst in Boston, een wijdloopig ... slag te zullen geven."

Men leest in de *Nieuwe Rott. Courant*:

»De heer Wiesner, Oostenrijks afgevaardigde bij ... committé te Frankfort, heeft tot toelichting van zijn ... stel, om de Duitsche vlag op alle zeeën te doen ... nen, onder anderen beweerd, dat de zwart-rood-geel ... vlag in Nederland afgerukt en beschimpt zou geworden zijn. Vroeger is dit berigt verspreid. Het is echter ... volstrekte onwaarheid en reeds bij het eerste ge... daaromtrent door ons tegengesproken. De zwart-rood-geel... den vlag is nooit in Nederland beleedigd geworden. ... heeft haar geëerbiedigd als het teeken der ont... nationaliteit in Duitschland. De Duitsche bladen worden verzocht, deze tegenspraak in hunne kolommen te ... len opnemen."

De graslanden staan in Friesland zoo voordelig, ... sommigen, indien het zoo voortgaat en het weder ... gen tijd bestendig warm wordt, reeds in de eerste ... der maand Mei zullen kunnen gemaaid worden, ... in die landstreek, eene merkwaardige zeldzaamheid heeten. (*Zw. C.*)

'sGRAVENHAGE, 2 Mei. Z. M. de Koning en ... leden van het koninklijk gezin zijn, naar men verzekert, ... voornemens zich omstreeks den 17 dezer uit deze residentie naar Amsterdam te begeven, ten einde het jaarlijksch bezoek in de hoofdstad af te leggen en eenige dagen aldaar door te brengen.

In de *Curaçaosche Courant* van den 22sten Januarij leest men het volgende voorval uit het leven van den ...

In 1824 bezocht de abt Mastai Ferretti, de tegenwoordige Paus, de missies van Zuid-Amerika. Eens, toen hij ... eene Chiliaansche schoener van Valparaiso naar Lima ... begaf, werd hij door eenen hevigen storm overvallen; het schip, op b'inde klippen gedreven, was op het punt van te vergaan, toen een klein vaartuig, door negers bemand, hetzelve naderde. De eigenaar van dit vaartuig begaf zich aan boord van den schoener en verzocht den kapitein van denzelven, den stuurman te mogen vervangen. Hij bestuurde het vaartuig zeer wel, en met de grootste moeite gelukte het hem, hetzelve in de kleine haven van Arica, op de zuidkust gelegen, binnen te brengen. De abt Ferretti deed nu onderzoek naar den naam van zijnen redder, welke een' arme visscher, Bako genaamd, bleek te zijn. Des anderen daags begaf hij zich naar de hut, welke die man aan den oever der

zee bewoonde, en gaf hem eene beurs met vier honderd piasters.

Toen de Kardinaal Mastaï Ferretti, tot de hoogste waardigheid was opgeklommen, herinnerde hij zich Bako en deed hem, door tusschenkomst van het hoofd der missies, zijn portret en eene gelijke som als de eerste geworden.

Doch sedert 1824 waren de zaken veel veranderd. De ijverige en arbeidzame Bako, had zich de gift van den abt Mastaï Ferretti ten nutte gemaakt en was een der eersten, die het salpeter, dat in zoo groote hoeveelheid te Arica gevonden wordt, bewerkte. Hij is rijk geworden, en thans vervangt eene prachtige woning zijne vroeger armoedige hut. Diep geroerd door de herinnering van den Heiligen Vader, heeft hij op de verhevenste plek van zijn landgoed eene kapel laten bouwen en in dezelve het eerbiedwaardige afbeeldsel van den Paus geplaatst. Deze kapel, welke het uitzigt op de zee heeft, verheft zich voor het gezigt der reizigers als eene dubbele leering van de ondoorgrondelijke bedoelingen der Voorzienigheid.

Men schrijft uit Paramaribo, dd. 9 Januarij, dat de aanhoudende vruchtbare regens op den landbouw aldaar eenen weldadigen invloed hebben uitgeoefend.

De berigten uit de verschillende districten zijn bijzonder gunstig voor de suikerstaten in het algemeen. In de bovenlanden staat de Koffij op de meeste plantaadjen in gewenschten bloei en belooft een vrij goeden oogst; in de benedendistricten, alwaar de boschbrand gewoed heeft, staat het echter nog ongunstig. De katoen, die door de langdurige droogte veel geleden heeft, begint zich te herstellen en geeft, zonder tusschenkomst van ongunstige omstandigheden, eene redelijke verwachting.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 Mei. De plegtige opening der nationale vergadering is bepaaldelijk vastgesteld op 4 Mei, d. i. op aanstaanden Donderdag.

Het programma van het volksfeest, dat bij die gelegenheid zal gegeven worden, heeft aan velen te regt reden tot misnoegen gegeven, vooral wegens de bespottelijke rangschikking en ordonnantie van een grooten optogt, welke alsdan zal plaats hebben, en die veel overeenkomst zal hebben met een heidensch feest. De geestelijkheid, die uitgenoodigd is aan dien optogt deel te nemen, heeft deswege reeds een vertoog aan het gouvernement ingediend. Zoo zal men o. a. in dien optogt zien, eene zegekar, ossen met vergulde horens en met linten versierd, eenige zinnebeeldige boomen, en in het midden van het Veld van Mars zal een groot standbeeld worden opgerigt. Geen wonder, dat niet alleen de geestelijkheid, maar ook alle weldenkende en bezadigde lieden zich luid verklaren tegen deze vertooningen, die zouden doen denken aan een hersteld heidendom in de XIX eeuw, en zulks ter gelegenheid eener zoo hoogst gewigtige gebeurtenis, dat eene constitutie wordt gegeven aan een der eerste volken der wereld!

De zaal waar de nationale vergadering zal gehouden worden, is bijna voltooid, zij is langwerpig vierkant, hebbende eene lengte van 39 op eene breedte van 27 mètres. Men weet dat 900 vertegenwoordigers daar hunne plaats zullen vinden. De gereserveerde tribunes zullen 1200, en de openbare 500 personen kunnen bevatten.

Op den dag van het feest ten 12 ure zullen de vertegenwoordigers des volks in de vergaderzaal bijeen komen. Ten 1 ure precies zullen de leden van het provisioneel bestuur en de ministers de zaal binnen treden. De President van het provisioneel bestuur zal de vergadering openen met eene aanspraak aan de vertegenwoordigers des volks; vervolgens zal hij een voorloopig bureau benoemen, voorgezeten door een president van jaren, terwijl zes der jongste vertegenwoordigers de functie van secretaris zullen waarnemen. Daarna zal de vergadering, aldus geconstitueerd, overgaan tot het onderzoek der processen-verbaal van benoeming. De vergadering bestaat uit 18 bureaux, elk van 50 leden uit de algemeene lijst genomen en gerangschikt volgens de alphabetische orde der departementen, waardoor zij zijn verkozen. Elk bureau zal belast zijn met de verificatie der mandaten van vijftig verkozenen.

Ten 3 ure zal de zitting worden hervat. De vergadering doet uitspraak over de geldigheid der benoemingen en de President verklaart diegenen tot volksvertegenwoordigers, wier mandaten in orde bevonden zijn. Indien de benoeming van minstens 600 leden is goedgekeurd, kan worden overgegaan tot de benoeming van een president. Deze werkzaamheden geschieden in openbare zitting. Op gelijke wijze worden zes vice-presidenten, zes secretarissen en drie questors gekozen. President, vice-presidenten en secretarissen worden voorloopig voor 6 maanden, doch de questors voor geheel de zitting benoemd. Na den afloop dier werkzaamheden, roept de voorloopige president, zijn nieuw benoemden opvolger op om zijne plaats in te nemen, en deze installeert op zijne beurt alle leden van het definitief bureau.

Nu staat de president op en spreekt de volgende woorden: *Vertegenwoordigers des volks, uit naam der eene en ondeelbare republiek, is de nationale vergadering bepaaldelijk zamengesteld. Leve de republiek!* Daarna vraagt de voorloopige president het woord aan den president der vergadering, en levert in eene redevoering verslag van den toestand van den Staat op den 24 Februarij en van dien op dit oogenblik. In naam des gouvernements legt hij in de handen der volksvertegenwoordigers de magt neder, waarmede de algemeene stem des volks hem had bekleed. Ieder minister geeft verslag van zijne verrigtingen tot op den dag der vergadering.

De eerste taak der vergadering, na de voorloopige werkzaamheden, zal zijn, het beraadslagen en stemmen over de door het provisioneel bestuur genomen besluiten.

De vertegenwoordigers zullen gekleed zijn met zwarten rok, wit vest, met overgeslagen revers, zwarte broek en eene driekleurige zijden sjerp met dikke gouden franje. Aan het linker knoopsgat zullen zij een rood lint dragen, waarop de pijlbundels der republiek staan afgebeeld.

— De uitslag der departementale verkiezingen is bijna in zijn geheel bekend. Zij leveren wel is waar een bont mengelmoes op van allerlei tegenstrijdige opiniën, doch zoo veel is zeker, dat zij de meerderheid zullen verschaffen aan gematigde lieden. De legitimisten zullen thans, zegt men, meer vertegenwoordigers tellen dan zij in 18 jaren hebben gehad. Men begroot hun getal op 150 Wat echter den Katholijken in Frankrijk veel genoegen verschaft, is dat o. a. zijn verkozen voor *Aveyron*, Mgr. Affre, aartsbisschop van Parijs; voor *Bouches du-Rhone*, de abbé Lacordaire; voor *Morbihan*, Mgr. Parisis, bisschop van Langres; voor *Ardèche*, de abbé Sibour; voor *Finisterre*, Mgr. de bisschop van Quimper; voorts: De abbé de Cazalis, voormalig professor aan de katholijke universiteit te Leuven, thans overste van het seminarie van Montauban, de vicaris-generaal Abbat, enz. De heer Thiers is niet benoemd voor *Bouches du Rhone*. alwaar hij sedert 18 jaren onophoudelijk was verkozen.

— De onlusten ter zaken van de verkiezingen in de departementen, als in de steden Rouaan, Nimes, Nantes, Amiens enz. duren nog voort. Limoges heeft zich mede nog niet onderworpen.

— De Spaansche dagbladen zijn gevuld met berigten aangaande de militaire versterking van Madrid en het in beslag nemen der dagbladen. Catalonië wordt overstroomd van Carlistische benden.

— In een onzer dagbladen leest men de volgende bijzonderheden:

»De ballingschap van Lodewijk Philips levert op verre na hetzelfde karakter niet op als die van Karel X. Door twee verschillende wegen zijn deze beide lieden naar het buitenland verjaagd, en elk die Claremont en Holyrood, deze beide laatste wijkplaatsen van twee naijverige dynastiën heeft bezocht, wordt door het contrast getroffen.

Toen Karel X, het hoofd van den ouderen Bourbonstak naar Holyrood week, had hij nog niet alle hoop laten varen om de kroon nog eenmaal op het hoofd van zijnen kleinzoon geplaatst te zien. Bovendien was eene soort van hof hem gevolgd, die, uit getrouwe personen bestaande, de hersenschimmen van den vervallen monarch voedsel gaf en daarin deelden, terwijl het hem tot troost verstrekte bij zijne hooge jaren. Ook was de oude vorst niet met ledige handen vertrokken. Later zelfs heeft het volk in zijne edelmoedigheid aan de verbannen familie haar geheel persoonlijk vermogen weder gegeven. Karel X kon zich dus van eene zekere hofhouding doen omringen, die hem aan de dagen van zijn koningschap herinnerde.

»Te Claremont ziet het er geheel anders uit.

»De vlugt van Lodewijk Philips is zonder wedergaêin de geschiedenis uithoofde van den spoed, waarmede zij is bewerkstelligd, en van de verlatenheid, waarin zich de verdreven vorst bevindt. Slechts éène troost blijft hem over, namelijk de eensgezindheid, die altijd tusschen de leden van de familie van Orleans heeft geheerscht, en die in stede van eenige vermindering ondergaan te hebben, door de staatkundige gebeurtenissen nog steeds is toegenomen.

»Thans is het bekend, dat de ontelbare schatten, die Lodewijk Philips, zoo men zeide, in veiligheid had gebragt, niets meer dan ingebeeld waren, en dat de vorstelijke personen op Claremont in behoeftige omstandigheden zouden verkeeren, indien zij niet door de Koningin der Belgen werden onderhouden. Van al hun vorigen luister is hun niets overgebleven dan een onaanzienlijk rijtuig, waarvan alleen de ex-koning en koningin gebruik maken. De eenige personen die, buiten de leden van hun gezin, in hunne ballingschap deelen, zijn Mevr. de Montjoie, eene oude vriendin van Mevrouw Adelaïde, Dr. Pigache van St. Cloud en de generaals Dumas en Rumigny. De generaal D'Houdetot is weder naar Frankrijk vertrokken.

»De prinsen van Joinville en Aumale leven bij hunne ouders in de grootste eenvoudigheid. Een hunner had, voor geheel het gedeelte van de bruidschat zijner gemalin, dat niet uit diamanten en tafelzilver bestond, Fransche effecten gekocht. Dit alles is in beslag genomen, ofschoon dit gedeelte van zijn vermogen niets gemeens heeft met het voormalig privaat domein, noch zelfs met de bijzondere eigendommen, die Lodewijk Philips den 8 Augustus 1830 op de hoofden zijner kinderen heeft overgebragt.

»Men spreekt van een zeer schoonen brief, die zeer onlangs door de prinsen van Joinville en Aumale aan de leden van het voorloopig gouvernement geschreven is en waarin zij verklaren, dat zij, als zeeman en soldaat, altijd hunnen degen willen wijden aan de dienst van Frankrijk.

»Ik spreek u niet over den hertog van Montpensier. Hij bevindt zich in Spanje, gelijk gij weet. Wat de hertogin van Orleans betreft, niet een der leden van de familie heeft haar sinds den 24 Februarij ten half vier weder gezien."

DUITSCHLAND.

KEULEN, 2 Mei. Wij vernemen dat een aantal Dantziger koopvaarders aan het gouvernement kanonnen gevraagd hebben, ten einde onmiddellijk tegen de Deenen in zee te steken.

— De handelsstand van Stettin heeft verzocht dat de Duitsche bond verantwoordelijk zou verklaard worden voor alle nadeelen, die de Duitsche handel door de Deensche vijandelijkheden mogt lijden.

— Men schrijft uit Altona, dd. 31 April: »Uit Sleeswijk wordt berigt dat zich aldaar 5 a 600 gewonden bevinden, waaronder geen 200 Duitschers zijn. Ook zijn aldaar 400 gevangenen binnengebragt en te Rendsburg 500. Aan drie Deensche oorlogschepen is bij Holnitz de terugtogt afgesneden."

— Men schrijft uit Karlsruhe dd. 29 April: De bende van Herwegh is geheel en al vernietigd geworden; slechts aan een zeer klein gedeelte is het gelukt over den Rijn te komen; de meesten zijn gevangen en 23 zijn er gedood. Herwegh en zijne vrouw, die in mansgewaad met de nationale driekleur gekleed was, zijn met het eerste schot reeds op de vlugt geslagen. Deze nederlaag heeft zoo veel schrik veroorzaakt, dat Hecker en de anarchisten, die zich op een eilandje in den Rijn verschanst hadden, zonder een schot te wagen, naar Frankrijk zijn teruggekeerd.

— Ll. Zondag avond zijn te Karlsruhe 120 gevangen vrijscharen, waaronder ook Bornstedt, onder geleide van Badensche troepen binnen gebragt om naar Bruchsal getransporteerd te worden.

— Men schrijft uit Friburg, dd. 27 April: »Hier is alles rustig. De opstandelingen moeten zich thans in de omstreken van Kadern bevinden, waar zij naar alle waarschijnlijkheid de troepen in handen zullen vallen. Men ziet hier in den loop van den dag een treffen te gemoet. In Manheim is het tot een formeel gevecht gekomen. Aldaar is burgerbloed vergoten en zijn Duitschers door Duitschers gedood geworden.

— In Warschau is de uitvoer van zilvergeld, ten bedrage van meer dan 100 gulden, verboden. In Rusland daarentegen is dit verbod opgeheven.

— In Frankfort is 23 April een voorslag gedaan tot het oprigten eener *parlementsweer*. Dezelve zou bestaan hebben uit 10.000 man, 1000 man kanonniers, 2000 ruiters en 7000 infanteristen en zamengesteld worden uit vrijwilligers van het leger, landweer, burgerweer, enz. Haar doel moest zijn *rust en vrede in het land te herstellen* daar *waar dezelve met geweld van wapenen tegen de bestaande wetten gestoord worden.*

Derzelver verschillende afdeelingen zouden steeds voorgegaan worden door twee leden van het parlement als *vredeheranten*, die eerst in naam van het parlement vrede aanbieden, alvorens tot de wapenen de toevlugt te nemen.

BERLIJN, 30 April. De letterzetters en boekdrukkers hebben zich sedert heden morgen grootendeels weder aan den arbeid begeven. De overigen zullen morgen volgen.

— Uit geloofwaardige berigten vernemen wij, dat de russische garden den 27 dezer van Petersburg naar de grenzen zouden oprukken, waar men op het einde van Mei 300.000 man bij elkander meent te hebben.

— De voorbereidende kiesvergaderingen veroorzaken hier veel beweging.

WEENEN, 26 April. De constitutie is alhier onder het houden eener parade van 20,000 man en het gebulder van het kanon afgekondigd. De bevolking bleef er vrij kalm bij. Men schijnt haar te beschouwen als de betaling eener vervallen schuldvordering, welke noch verrast, noch rijk maakt.

— Ten gevolge van het gerucht dat Venetië zich onderworpen had, zijn de fondsen hier ter beurze gerezen.

— Men schrijft uit Zevenbergen, dat eenige verblinde bewoners der zeven dorpen het ongelukkige plan koesteren om aan den keizer van Rusland te verzoeken dat hij hun land gelieve in bezit te nemen.

— Er bestaat grond om in Bohemen ontevredenheid over ettelijke punten der constitutie te verwachten,

Bohemen streeft steeds bepaalder naar eene eigene zelfstandigheid. Er is juist een Boheemsch-Czechische deputatie aangekomen om die wenschen kenbaar te maken, als die van het gansche land. Inderdaad beloopt het getal der Czechen ook 4,000,000 en dat der Duitsche Bohemers slechts 1,500,000.

— Uit Pesth schrijft men, dat de Hongaarsche regementen het een na het ander uit Italië terugtrekken. Zij zijn hoogst ontevreden dat zij gebruikt worden om de vrijheid te bestrijden.

— Men schrijft uit Basel 25 April: Gisteren avond zijn 200 man vrijscharen bij Hünningen over den Rijn getrokken. Den ganschen voormiddag heeft men hier kanonschoten en klein geweervuur vernomen.

Een dagblad van Genève wil, dat de heer Ochsenbein tot groote teleurstelling van de apostels der broederschap de volgende verklaring zou hebben afgelegd: »Ik ben tegen elk verbond met Sardinië. Ik gevoel geene de minste sympathie voor de Fransche republiek, die eene *absolutistische republiek* zijn zal; en ik zal mij verzetten tegen den doortogt der Franschen over ons grondgebied."

Deze verklaring van den ultra-radicalen president van het Zwitsersche eedgenootschap blijve voor rekening van den Geneefschen schrijver *Croie qui voudra*.

ITALIE.

ROME, 23 April. De Congregatie van het H. Officie heeft de volgende werken op de lijst van den Index geplaatst:

Adres aan Paus Pius IX over de noodzakelijkheid eener hervorming der godsdienst door den abbé C. Thions. De officieele kerk en het Messianisme, de Kerk en de Messias; door Adam Mickiewitz. — Duitschland en Italië, filozofie en poesie, door Edgar Quinet; — De zondvloed, geologische en geschiedkundige beschouwingen over de laatste gedaanteverwisselingen der aarde, door Frederik Klee; — De Kerk of de Staat, door F. Genin — Eloïm, of de goden van Moïses, door P. Lacour.

— Alhier, waar de Paus tegen den Paaschtijd *f* 10,000 van zijn bijzonder vermogen ter verdeeling aan de armen had gegeven, blijft het rustig.

— Het officiëel blad der Lombardische regering verklaart het berigt dat de Paus, Karel Albert en de groothertog van Toscanen het eens zouden zijn over eene verdeeling van Italië in zes Staten, voor een sprookje.

De tijdingen uit Lombardije zijn nog even onbelangrijk. Het schijnt, indien men aan de Oostenrijksche berigten geloof mag hechten, dat de toestand der Piemontesche troepen hagchelijker wordt. Hun dralen is onverklaarbaar, wanneer men de Milanesche bladen telkens hoort gewagen van den gestadigen toevoer, den gunstigen stand van het leger, dat aan niets gebrek heeft en van den goeden geest der troepen en der bevolking. Van het Piemontesche leger heeft men heden geene belangrijke berigten ontvangen. Daarentegen wordt het volgende gemeld van den toestand der Oostenrijksche troepen:

Terwijl de Oostenrijksche hulplegers in de Venetiaansche provinciën doordringen en dat de algemeene ligting in Duitsch-Tyrol de Lombardische vrijwilligers verjaagt uit de valleijen, die Italiaansch Tyrol met Lombardye vereenigen, blijft de maarschalk Radetzky met zijne 50.000 man te Verona, achter zijne wallen en verschansingen, in afwachting van de aankomst der Tyrolers en van den generaal Nugent.

Zijne positie aan de Adigo is voortreffelijk en sterk, van voren door Mantua, en in de flanken door Peschiera en Legnano gedekt. Deze stelling mag classiek genoemd worden. Zij heeft de proef doorgestaan in de veldtogten van Bonaparte in 1796, van Brune in 1799 en van den onderkoning Eugène in 1814. Op dit terrein kunnen noch de Oostenrijkers, noch de Piemontezen misslagen begaan.

— Eene stoomboot met Napelsche hulptroepen is te Civita-Vecchia geland.

— Den 10 April zijn de Toscaansche troepen over de Po getrokken. Den vorigen dag had de voorhoede van het pauselijk leger hetzelfde gedaan.

— Den 21 April is eene colonne insurgenten met stoomschepen en booten bij Ponale geland, en heeft Riva aangetast aan de landzijde en aan den kant van het meer, doch zij is met verlies terug geslagen.

Men leest in de *Lega Italiana* van Genua:

Een Sardinisch vaartuig brengt uit Tunis het berigt mede dat de aldaar aanwezige Italianen feesten hebben gevierd ter eere der vorsten, die hervormingen hebben ingevoerd. De Muzelmannen hebben naar de aanleiding dier feesten onderzoek gedaan, en vernemende dat het de hervormingen in Italie betrof, alsmede dat Pius IX de grondlegger daarvan was, heeft de Turksche bevolking mede den kreet van Leve Pius IX! aangeheven, waarna zij zich tot den Beij begeven heeft om insgelijks op hervormingen aan te dringen.

— De admiraal Baudin is 20 April met den driedekker Friedland en twee andere linieschepen alsmede twee stoomfregatten in de golf van Spezzia binnengeloopen. Binnen kort worden er nog meerdere schepen verwacht.

— Men schrijft uit Botzen dd. 24 April dat Peschiera dien dag nog in bezit der Oostenrijksche troepen was. De bevelhebber dier vesting moet na de opeisching derzelve aan Karel-Albert geantwoord hebben. »Een ridder van de Theresiaorde geeft geen vesting over!

— De Oostenrijkers hebben na Udine, waar zij wapenen, ammunitie en 3 kanonnen vonden, ook Codroipo bezet en vervolgen hunnen zegevierenden marsch in Frioul.

— Uit Napels wordt gemeld dat Syracuse hetwelk thans geheel van Napelsche troepen gezuiverd is, zich bepaaldelijk voor koning Ferdinand en de constitutie heeft verklaard. Er zijn Syracusaansche schepen onder Napolitaansche vlag te Napels aangekomen. In het algemeen parlement te Palermo staan de partijen scherp tegen elkander over. In Messina heeft het grof geschut niet weder gespeeld, doch nog dagelijks worden er geweerschoten gewisseld. Ronio ligt met 2300 man op de citadel. Er heerscht een typhus onder zijne troepen. Te Napels worden scholen en examen's voor jonge diplomaten ingerigt.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 1 Mei.

GRAANMARKT.

Tarwe in een doen, met weinig handel: 122 ℔ n. Vriess. *f* 216; 126 ℔ blaauwp. dito *f* 212; 127 ℔ Gron. Smet *f* 190; 131 ℔ n. Gelders. *f* 251; 19 ℔ b. Pools. *f* 30.

Rogge tot vorige prijzen met minder kooplust, 127 ℔ Pommer *f* 185; 124 ℔ Geldersch *f* 177; 120, 122 ℔ Munsters. *f* 166, 170.

Garst in een doen; 109 ℔ Pomm. *f* 1[illegible]0; 102 ℔ Oldam. Winter *f* 120; 96 ℔ Vriess. dito *f* 112.

Boekweit tot vorige prijzen wel te plaatsen, 118, 121 ℔ Holst. *f* 200, 213; 117 ℔ Oostvr *f* 2[illegible].

Op 9 Vaten Olie in Sept. en Oct. 60. *Lijnzaad* een doen; 111/12 ℔ Libau *f* 250; 98, 99 ℔ Archangel *f* 20[illegible]. In veiling 99 ℔ Libau Hennepz. *f* 6. *Raapolie* per 6/w. *f* 34¼; Vliegend *f* 34¼; primo Sept. *f* 34½, ¼; Oct. *f* 34¼; Nov *f* 35, 4¾; Dec. *f* 35. *Lijnolie* per 6/w *f* 27¼; Vliegend *f* 26, ¼.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		2 MEI 4 u. gebl	3 MEI 4½ u.		gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½ pCt.	42 7/16	42⅛	42⅜	42⅜
Dito Dito	3	48⅛	48¾	49	49
Dito Dito op resc.	3				
Dito Dito	4	63⅜	63	63¾	63¾
O. I. Leening	4	62¼			
Amortis. Syndic.	3½	62	62	62¼	
Handel-Maatschappij	4½	123	123		
Haarlemmermeer	5				
Aand. Rijn-Spoorweg	4½		62¾	63	
Aand. Holl. S. M.	4½	46	46	46½	
BELGIE	4½				
Dito	2½				
Dito bij Rotschild	2½	34	34		
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	10⅜	10½	10¾	10 11/16
Dito Dito van 510 £	5	10	9 15/16	10 1/16	10 1/16
Dito bij Dito onb. ct.	5	9¾	9 15/16	9¾	
Dito	3	23½	23¼	23½	
Dito Binnenl. à 6 m.	3	17 5/16	17⅜	17⅜	17⅜
Coupons Ardoins		6¾	6 5/16	7	
Passive					
Deferred					
Fransche Uitgest		3	2¾	2⅞	
PORTUGAL, te Londen	3	16½	16¼	16½	16½
Dito Dito	4	17¼	17	17½	17½
Dito Binnenl. à 1 Conto	5				
RUSL. Ob. H. 1798 en 1816	5	89¼	88¾	89½	89¼
Dito Dito 1828 en 1829	5	87⅜	88		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	72¼	71¾	72½	
Dito bij Hope	4	65½	65	65½	65⅜
Dito bij Stieglitz en C°.	4	65½	65⅜	65½	65⅜
Cert. te Hamburg	5		74½		
Inschrijving in Assignat.	6	49	48¾	49	
Cert. van Dito	6	49⅜			
POLEN, Certific.	4				
Dito Aand. met Loten fl 300	f				
Dito Dito fl 500		106½	103		
AMERIKA, Phil. Bank	6 pCt				
Dito	5				
Dito Bank-Actiën					

Oostenrijk, Met. 5 pc. 65, ¼; 2½ pc. 32½, 33, 33; Oblig. bij Goll & C°. 5 pc. 66; 4 pc 54; Braz 5 pc. 69¼, ⅝; Mexico 5 pc. 15 9/16; Peru 6 pc. 15⅜, ¾; Grieken 5 pc. 1⅝, 11/16.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 34⅛; Zigt dito 34½; 2/m. Londen 11 80, Zigt Londen 11 90; 3/m. Lisbon. 40; 3/m. Porto 40; 2/m. Petersb. 1.69.

ANTWERPEN, 2 Mei. Belg. leen. 2½ pc. 36½; id. 4½ pc. 66½; Spanje Ard. 5 pc. 10½ ex div.

PARIJS, 1 Mei. Fr. 3 pc. 47,50; id. 5 pc. 70,75; Schatkistbilletten 34,00; Bank-Actiën 1460; Belg. 1840, 71½; Nap. 5 pc. 60; Piem. leen. 860; Rom. leen. 50⅝.

MADRID, 26 April. Act. Sch. 3 pc. 21½; id. 5 pc. 13⅝; Uitg. Sch. 5; id. Coup. 9.

FRANCFORT, 1 Mei. Met. 5 pc. 69¼; Darmst. Lot. fl. 50, 54; id. fl. 25, 19½; Badens. Loten fl. 50, 37; id. fl. 35, 24; Nassaus. fl. 25, 18½; Holl. 2½ pc. 43; Spanje 5 pc. 12¼.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitge[illegible]